

**Posudek školitele
na doktorskou disertační práci JUDr. Ondřeje Závodského
„Význam zásady veřejnosti v trestním procesu“**

I.

Předloženou disertační práce v rozsahu 235 stran textu hodnotím jako velmi přínosnou a užitečnou. Základním zásadám trestního řízení a speciálně pak zásadě veřejnosti, ačkoliv jde nesporně o významnou problematiku, není v české právní literatuře věnována taková pozornost, jaké by si zasloužovala. Při zpracování tohoto tématu v dnešní době je třeba přihlídnout, jako to učinil právě doktorand, k novým a velmi dynamickým jevům, jako je ohromný vliv médií na utváření veřejného mínění, význam moderních informačních, záznamových a komunikačních technologií při obstarávání, přenosu a sdílení informací, posilování vlivu mezinárodního a evropského práva apod.

Již jen tato složitost a náročnost tématu předurčuje, že jeho zpracování vyžadovalo od doktoranda mnoho usilovné práce při opatřování pramenného materiálu, jeho systematickém utřídění a prezentování.

Hned úvodem mohu s uspokojením konstatovat, že tento nesnadný úkol splnil doktorand velmi úspěšně.

II.

Způsob zpracování disertace pokládám za zdařilý. Povaha tématu vyžadovala, aby doktorand obsáhl nejen trestněprávní aspekty, ale též související aspekty práva správního, tiskového, občanského a ústavního, což se mu zdařilo. Obsáhlá třetí partie je věnována historickému vývoji legislativní úpravy zásady veřejnosti v trestním řízení.

Autor se velmi důkladně seznámil s rozsáhlou domácí i zahraniční odbornou literaturou a judikaturou, kterou kriticky komparuje a analyzuje. V disertační práci uplatnil rovněž své praktické zkušenosti, získané osobním kontaktem s orgány činnými v trestním řízení a účastí na soudních jednáních.

Text je přehledně strukturován, má náležitou jazykovou úroveň.

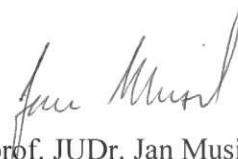
Vezmeme-li v úvahu kontroverznost dané problematiky, je dosažený výsledek nepochybně velmi dobrý. Vysoce je třeba ocenit značnou míru autorovy objektivity a střízlivosti. Doktorand nepodléhá jednostranným úsudkům, vždy kriticky zvažuje všechna pozitiva i negativa nabízejících se řešení, nikdy nezastírá jejich úskalí a nesnadnost. Tam, kde budoucí vývoj lze jen nesnadno předvídat, nepředkládá autor žádný jednoznačný „recept“, nýbrž ponechává otevřený prostor pro další žádoucí diskuzi.

V práci jsem neshledal žádné závažné věcné chyby. Určité pochybnosti mám ohledně autorem vyslovovaných požadavků na účinnější regulaci médií ze strany státu a práva. Tak např. disertand navrhuje, aby stát „vyvinul tlak“ na zřízení novinářské stavovské organizace a následně na „kodifikaci morálních zásad“ novinářů (str. 85, 192), nebo aby stát „nepřebernou škálou možností“ zlepšoval kvalitu informování sdělovacími prostředky (str. 99). Domnívám se, že možnosti státních zásahů a možnosti právní regulace jsou v této mediální oblasti značně limitovány, nemá-li se stát vystavit výtkám přílišného etatismu nebo dokonce autoritářství či totalitarismu. Mám rovněž pochybnost o správnosti autorem požadovaného „zpřístupnění materiálů o všech úkonech trestního řízení“ (str. 41), jakož i o požadavku informování veřejnosti o zahajování trestního stíhání (str. 85). Těmito připomínkami, majícími pouze dílčí povahu, nechci však nikterak zpochybnit celkově velmi dobrou úroveň disertační práce.

III.

Závěrem mohu konstatovat, že doktorand v disertační práci prokazuje schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu a že práce obsahuje původní výsledky. Protože jsou splněny požadavky stanovené v § 47 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů, navrhuji, aby JUDr. Ondřeji Závodskému byl po úspěšné obhajobě udělen akademický titul „doktor“ (Ph.D.).

V Praze dne 18. října 2010.

prof. JUDr. Jan Musil, CSc.